

Hướng dẫn giải và trả lời câu hỏi trong bài Những cái nhìn hạn hẹp lớp 7 trang 33 Tập 1 bộ sách Chân trời sáng tạo chính xác nhất, mời các em học sinh và phụ huynh tham khảo.

Soạn Ngữ văn lớp 7 Bài: Những cái nhìn hạn hẹp trang 33 (Chân trời sáng tạo)

*** Chuẩn bị đọc**

Câu 1 (trang 33 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Em hãy chia sẻ với bạn về những điều em quan sát được khi nhìn bầu trời từ những vị trí khác nhau.

Trả lời:

Mỗi khi nhìn bầu trời từ những vị trí khác nhau em sẽ thấy bầu trời có những vẻ đẹp riêng với các sự vật: Mây, gió, mặt trời...

Câu 2 (trang 33 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Qua phim ảnh, sách vở, em biết những gì, hoặc hình dung thế nào về các ông thầy bói ngày xưa?

Trả lời:

Em hình dung về các thầy bói: Thường mặc dài dài đen, tay cầm gậy.

*** Trải nghiệm cùng văn bản**

1. Suy luận: Do đâu mà chú ếch này “cứ tưởng” trời “là cái vung”, còn mình “là chúa tể”?

Trả lời:

Do nó sống lâu ngày trong một cái giếng và bầu trời của nó chỉ qua mặt giếng bé bằng cái vung.

2. Dự đoán: “Xem voi” mà chỉ dùng tay “sờ” thì kết quả sẽ như thế nào?

Trả lời:

Kết quả: Chưa có cái nhìn toàn diện về con voi.

*** Suy ngẫm và phản hồi**

Nội dung chính: Đưa ra các bài học về cách nhìn sự việc, cách ứng xử của con người trong cuộc sống khi đánh giá sự việc.

Câu 1 (trang 35 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Tóm tắt nội dung câu chuyện và xác định đề tài của hai văn bản trên.

Trả lời:

Nội dung câu chuyện:

- Éch ngồi đáy giếng: Thể hiện tầm nhìn hạn hẹp của kẻ oai sĩ coi trời bằng vung.
- Thầy bói xem voi: Cái nhìn phiến diện về một sự vật khiến đánh giá sai về tổng thể sự vật.

Đề tài: Thể hiện cách ứng xử hạn hẹp trong cuộc sống.

Câu 2 (trang 35 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Để thể hiện những hành động sai lầm của một nhân vật nào đó, tác giả truyện ngụ ngôn thường đặt nhân vật ấy trước một tình huống có nhiều nguy cơ phạm sai lầm. Tình huống đó trong văn bản *Éch ngồi đáy giếng*, *Thầy bói xem voi* là gì?

Trả lời:

Tình huống đó trong văn bản *Ếch ngồi đáy giếng*: Trời mưa con ếch phải ra ngoài khỏi cái giếng vốn quen thuộc từ trước đến nay, *Thầy bói xem voi* là: các thầy bói mù rủ nhau đi xem voi.

Câu 3 (trang 36 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Nêu ấn tượng của em về nhân vật con ếch (*Ếch ngồi đáy giếng*), năm ông thầy bói (*Thầy bói xem voi*). Các nhân vật này thể hiện những đặc điểm gì của nhân vật trong truyện ngụ ngôn?

Trả lời:

Ấn tượng của em về nhân vật con ếch (*Ếch ngồi đáy giếng*): Nhân vật huênh hoang, tự cao với cái nhìn cao ngạo coi thường dẫn đến bị trâu nhấm bẹp.

Năm ông thầy bói (*Thầy bói xem voi*): Thiếu hiểu biết với sự vật xung quanh.

Các nhân vật này thể hiện những đặc điểm gì của nhân vật trong truyện ngụ ngôn: Nhân vật có tính xấu để đưa ra những bài học từ tình huống trong cuộc sống.

Câu 4 (trang 36 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Em rút ra được những bài học gì từ các truyện *Ếch ngồi đáy giếng*, *Thầy bói xem voi*?

Trả lời:

Từ câu chuyện em rút ra bài học là không được nhìn mọi chuyện từ một phía và huênh hoang coi thường mọi thứ xung quanh.

Câu 5 (trang 36 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Theo em, cách đọc hiểu một truyện ngụ ngôn và đọc hiểu một truyện cổ tích có gì khác nhau?

Trả lời:

Đọc truyện ngụ ngôn cần có cái nhìn hài hước và thấy những bài học đằng sau các tình huống bất thường mà truyện xây dựng.

Câu 6 (trang 36 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1): Em hãy:

- Suốt tầm một số văn bản truyện ngụ ngôn và tranh ảnh, phim hoạt hình minh họa các truyện ngụ ngôn ấy (nếu có)
- Thể hiện cảm nhận của mình về một trong các truyện ngụ ngôn (đã học, đã đọc) bằng cách ghi nhật kí đọc truyện, vẽ tranh minh họa, ...

Trả lời:

Truyện ngụ ngôn: Con lừa đẩy cối xay

Có một họa sĩ rất bảo thủ, không muốn thay đổi thủ pháp vẽ tranh, vậy nên những tác phẩm của anh ta hoàn toàn không có gì mới mẻ. Có một ngày, anh cầm tác phẩm tâm đắc nhất của mình đi hỏi thầy giáo. Thầy giáo nói: “Em hãy xem con lừa đẩy cối xay đi được bao xa?”. Họa sĩ nói: “Con lừa chỉ chạy vòng quanh chiếc cối xay, có thể nói rằng chỉ dậm chân tại chỗ”. Thầy giáo nói: “Nếu em cứ cố chấp không chịu tìm kiếm những điều mới, thì có khác gì con lừa kia chỉ mãi dậm lên dấu chân của chính mình”.

Cảm nhận: Những thứ tốt ngay lúc ban đầu đều sẽ trở thành chướng ngại cho việc đề cao, chỉ có không ngừng thay đổi thì mới mong tiến bộ.

Truyện ngụ ngôn: Ông lão và con rùa

Có một ông lão đã sống tới 90 tuổi nhưng vẫn cảm thấy chưa đủ liền đi tới miếu sơn thần cầu nguyện. Sơn thần hỏi: “Ông chỉ muốn cầu trường thọ thôi đúng không?” Ông lão nói: “Đúng vậy”. Sơn thần nói: “Vậy thì ông an tâm trở về đi”. Khi ông lão đang trở về thì đột nhiên thân thể thu nhỏ lại, biến thành một con rùa đen. Con rùa chậm chậm bò tới một khe đá thì gặp một con rùa khác. Con rùa kia nói: “Tôi trước đây cũng khấn cầu sơn thần được trường thọ và Ngài ấy đã biến

tôi trở thành một con rùa đen. Trá qua cuộc sống buồn chán 300 năm, ngoại trừ thể xác cứng ngắt và hơi thở yếu ớt này, một chút vui vẻ cũng không có, muốn chết cũng không xong. Đúng là thà được làm người chịu khổ 3 ngày còn hơn phải sống 300 năm làm rùa vô vị”.

Cảm nghĩ: Không muốn phụng sự thiên hạ mà chỉ mong tồn tại, thì dù sống được ngàn năm vẫn sẽ vô vị như rùa kia vậy.